

Obsah	Strana
Jde o základ, na kterém člověk staví	1
Z jednání staršovstva	2
Výsledky celocírkevního dotazníku	3
Gary Chapman - pokračování	9
Mládež – Silvestr - Nosislav	13
Naše zdánlivé ztráty	13
Fotomomenty	15
Kalendář na únor	16

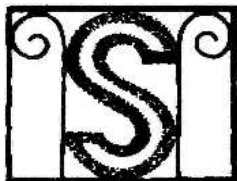
Jde o základ, na kterém člověk staví

Na konci Ježíšova „Kázání na hoře“ čteme známé podobenství o dvou stavitelích. První muž, moudrý, postavil svůj dům na skále. Spadl přívál, přihnaly se vody, zvedla se vichřice a vrhly se na ten dům, ale nepadl, protože měl základy na skále. Druhý muž, blázen, postavil dům na písku. A spadl přívál, přihnaly se vody, zvedla se vichřice a obořily se na ten dům a padl a jeho pád byl veliký.

Je důležité si uvědomit, v čem se oba příběhy liší. Neliší se v tom, že by jeden dům byl krásnější a druhý ošklivější. Je-li stavba domu obrazem života, pak tady není řečeno, že by Kristův učedník vybudoval krásnější nebo pevnější dům. Není tu řečeno, že by vybudoval lepší životní kariéru nebo útulnější domov jen proto, že je Kristův učedník. Dále tu není řečeno, že by se jednomu muži, tomu spořádanému, vyhnuly životní pohromy. Že by Pán Bůh svým věrným zajišťoval v tomto světě nějaké výhody. Že by jim odstraňoval z cesty překážky. Na oba domy přicházejí stejné pohromy. Rozdíl mezi oběma muži je jen v základu, na kterém stavějí. Že jeden staví na skále a druhý na písku. V jednom případě to je právě základ, který stavbu podrží, v druhém je to absence pevného základu, která spolupůsobí pád celé stavby.

To podobenství je velmi poučné. Říká, že nejdůležitější je vlastně to, co je mimo nás. Ten základ. Nejdůležitější je podle podobenství Bůh, Ježíš Kristus. Pokud v životě stavíme na Kristu, věříme mu, slyšíme jeho slova, stavíme na nich, řídíme se jimi, potom stavíme na pevném základu a i ve chvílích bouří a vichřic náš dům obstojí, protože máme někoho, kdo nás podrží. Platí to pro jednotlivce i pro celou církev. Budoucnost naše i církve nezávisí tak na nás, jako na Kristu a na tom, jak mu věříme, jak na něj spoléháme, jak na něm stavíme.

Petr Hudec

Z jednání staršovstva

– čtvrtek 9. 1. 2014 v 19,00

- Br. farář poděkoval br. Proskovi za zdařilou přípravu silvestrovského posezení, ohlédnutí za dalšími akcemi - koncert NP, koncert Syringa s koštem vín (košt nedopadl tak úspěšně, zbylo cca 70 lahví vín, bude tedy zopakován buď koncem ledna nebo v únoru).
- Zprávu o prezentaci DVD Milujte své nepřátele v Ostravě zaslal staršovstvu Michal Šimek, prezentace byla úspěšná. Br. farář Hudec se rozhodl chodit s prezentací DVD po gymnáziích, zatím byl na gymnáziu Arabská, kde byla dobrá odezva, dále půjde na Keplerovo gymnázium.
- Výsledky dotazníku ze SR, který se týkal promyšlení budoucnosti sboru, zpracoval br. Mašek. Sborovému shromáždění bude předložen připravený text bodu H ke schválení a poté bude předložen seniorátnímu výboru. Tento postup byl všemi přítomnými jednomyslně odhlasován. Celý text, připravený br. Maškem, si starší pečlivě přečtou a případné připomínky mu zašlou mailem k zapracování. Poté bude text uveřejněn ve sborovém časopisu Souterrain. Mimořádnému sborovému shromáždění 19. 1. Budou předloženy varianty týkající se budoucího samofinancování sborů ČCE a shromáždění rozhodne, který model doporučí SV.
- Bylo stanoveno datum řádného VSS na 16. března.
- V Adventu začalo vyprávění biblických příběhů a zpívání pro předškolní děti za přítomnosti rodičů a prarodičů – hodina se bude konat zpravidla 1. a 3. čtvrtek v měsíci od 17 hodin.
- Mládež se vede sama, v tomto pololetí chce probírat do hloubky postavu Ježíše Krista.
- X-cátníci 16. 1. na programu je teologie Lukáše a ve druhé části promítání 5 fotografií z uplynulého roku jednotlivých účastníků.
- Křesťanská služba – v prosinci se konalo několik návštěv v nemocnicích a jiných zařízeních, vysluhována VP v Domově sv. Rodiny v Liboci u Vladky Mejsnarové za přítomnosti s. Mejsnarové a u s. Salákové v Centrinu, dále Judith Stoklasová navštívila na Štědrý den s. Kalábovou v Thomayerově nemocnici a doprovodila na housle zpívání koled pacientek.
- Díky kontaktům br. Tomáše Tichého dostalo středisko 800 tisíc korun, takže bude možno provést další etapu přestavby. Br. Geier na to připravuje projekt.
Sbírka na fond solidarity sborů v seniorátu - odesláno 3 105,- Kč.
- Sbírka na bohoslovce a vikariát 25. 12. - odesláno 7 311,- Kč.

- Sbíрка na pomoc Filipínám - odesláno 38 550,- Kč.
- Sbíрка na vánoční nadílku vybráno 5 380,- Kč.
- Sbíрка na Diakonii Stodůlky činila 12 312,- Kč.
- Br. Černohorský upozornil, že bude nutno neprodleně zřídít datovou schránku.
- Opět zlobí kotel ústředního topení, bude nutno pozvat opraváře.
- Došly 3 žádosti o finanční příspěvky:
- Staršovstvo vítá iniciativu F. Härtela - studium na Seminárii církevní hudby EA a odsouhlasilo proplacení ročního poplatku ve výši 3 tisíce Kč.
- Sbor na Vinohradech zaplatí pronájem kanceláře pro práci faráře M. Vymětala s menšinami – byl odsouhlasen příspěvek z našeho sboru ve výši 5 tisíc Kč.
- Staršovstvo odsouhlasilo Daňkovicím příspěk na opravu varhan ve výši 10 tisíc korun.
- Br. Sýkora navrhuje udělat minianketu na téma celocírkevních sbírek a finančních záležitostí.
- Akce polévka pro bezdomovce – jde o vaření polévky 1x za měsíc asi pro 100 lidí, na Hlavním nádraží pak polévku rozdávají sami bezdomovci. Staršovstvo má za to, že by se to mohlo vyzkoušet, je potřeba zjistit, kolik sester a bratří by bylo ochotno se do této akce zapojit.
- Do Normandie s vinohradským sborem pojedje z našeho sboru 17 lidí, další zájemci už jen na osobní dotázání přes f. Hudcovou.

Shrnutí výsledků celocírkevního dotazníku za dejvický sbor

A) Charakteristika našeho sboru

Jsme otevřený městský sbor bez vyhraněného konfesijního zaměření, ale přesto zakotvený v českobratrské tradici, a se značnou intelektuální kapacitou, kterou sbor využívá. Velkou devizou našeho sboru je jeho vstřícná a soudržná atmosféra, vycházející z evangelické zbožnosti, na jejímž vytváření se nemalou měrou podíleli všichni kazatelé od osamostatnění sboru až dodnes, při jejichž volbě měl dejvický sbor mimořádné štěstí. Sbor představuje otevřené bratrské společenství s mnoha výraznými osobnostmi, dává členům příležitost k setkávání v rámci jednotlivých věkových skupin i společenských aktivit, navenek působí mj. prostřednictvím partnerství se střediskem Diakonie Stodůlky a Našich pěvců. Členové sboru považují dejvický sbor za svůj, k čemuž v minulosti přispělo jak osamostatnění před necelými 60 lety, tak nedávné budování nové modlitebny, a váže je osobní přátelství, řada lidí zde vyrostlých ve sboru zůstává i po přestěhování do jiných částí Prahy. Členové sboru si váží i celkové ochoty

k finanční obětavosti, jak ve prospěch sboru, tak vnějších potřebných.

Všechny současné aktivity, i ty, které jsou nyní hlavně v režii obou našich kazatelů, se vynasnažíme udržet a věříme, že se to s Boží pomocí podaří. Jsme si ovšem vědomi, že to vždy do značné míry bude záležet na stávající skladbě nejaktivnějších členů sboru a samozřejmě i na osobnosti nového faráře, kterého hledáme. Je nadějně, že ve sboru je řada dětí a aktivní mládež.

Staršovstvo (průměrný věk 61 let) vždy bylo a je konstruktivním partnerem faráře a takto je i ve sboru vnímáno. Má vůli zavádět a podporovat nové podněty, závažným rozhodnutím věnuje potřebný čas a je (dosud vždy bylo) schopné se konsensuálně domluvit a rozhodnout i v případech vyhraněných názorových rozdílů. Ty nikdy neměly vliv na přátelské poměry ve staršovstvu.

Dosud jsme nevěnovali potřebnou pozornost informovanosti o sborových akcích např. v časopisech městských částí a obcí a nedaří se nám misijní působení navenek i v rodinách. Práce s dětmi ve sboru naráží na jejich jiné priority, což se odráží v malém zájmu o výuku náboženství v týdnu. Individuálními rozhovory s rodiči dětí bude třeba zjistit (a ovlivnit) jejich představu o zapojení dětí do sborového života. Možná by tomu napomohly četnější celosborové akce. Také s mládeží je třeba se zamyslet nad lepším zapojením konfirmandů a na druhé straně nad aktivním vstupem mládeže do celosborového dění. Nevýhodou je i omezená velikost najatého prostoru v bytovém domě ČCE.

B) Proč je tu náš sbor: svědectví

Jsme vděční za všechny členy našeho sboru, kteří opravdovostí své víry a silou své osobnosti dokážou dosvědčovat evangelium. Svědectví kazatelů je při tom poučenější hloubkou teologického vzdělání, oslovuje najednou větší počet lidí a je jim oporou, jak pocítujeme při každých bohoslužbách. Pro laiky je svědectví obtížnější, zato může být konkrétnější a pro lidi „zvenčí“ srozumitelnější. Misijní působení členů sboru na osobní úrovni je obtížné hodnotit, je zde zřejmě rezerva při „vnitřní misii“ v rodinách.

Misijní působení sboru je v současnosti spíše pasivní: snažíme se o otevřenost našich akcí vůči veřejnosti, vstřícně přijímáme přichozí, informujeme o sboru na webových stránkách. Misijní charakter má vyučování náboženství nejen pro evangelické děti na ZŠ M. Alše v Suchdole a dále pravidelně (1x týdně) zpívání s kytarou s učiteli a klienty ve speciální škole Diakonie Stodůlky. Další misijní působení sboru je neorganizované, děje se např. prostřednictvím našeho partnerství se Střediskem Diakonie Stodůlky, prostřednictvím Našich pěvců, a dále skrze jednotlivce. K otevřenosti sboru přispívají i jednorázové akce určené veřejnosti (Bienále, bazar šatstva, Noc kostelů). Zajímavé přednášky při „Setkání

s hostem“ a při „Klubu poznávání“ jsou nejčastější příležitostí k pozvání lidí zvnějšku do sborového prostředí.

V posledních 5 letech do našeho sboru přibylo 33 lidí křtem (z toho 8 dospělých), 13 přistěhováním, 4 přistoupením. Odešlo 95 lidí, vesměs úmrtím a odstěhováním. Před 10 lety omezilo kontakt se sborem asi 5 lidí, důvodem byly nehody týkající se práce s dětmi.

C) Proč je tu náš sbor: bohoslužby a katecheze

K bohoslužbám se scházíme společně v sídle sboru, donedávna byly pravidelně konány také bohoslužby ve všední den v domově s pečovatelskou službou pro seniory. Bohoslužby jsou téměř výhradně vedeny našimi kazateli, ve sboru dále působí několik dalších ordinovaných osob, které je v případě potřeby ochotné a kvalitně zastoupí. Čtené bohoslužby se konaly za posledních 15 let jen jednou neplánovaně. Na bohoslužbách se podílí kazatel s jedním z presbyterů, varhaník, dva učitelé NŠ, další členové sboru zajišťují nabídku časopisů a publikací, kávovou službu apod. Motorizovaní členové jsou ochotni v rámci osobní domluvy přivést na bohoslužby hůře pohyblivé členy.

V týdnu se mimo biblickou hodinu pravidelně scházejí senioři („Klub poznávání“ a „Hodina pohybu“), střední generace („Setkání s hostem“), x-cátníci, mládež, děti jen na náboženství v ZŠ Suchdol a v rámci NŠ. Dále se scházejí maminky s dětmi a nově se začali od adventu scházet rodiče a prarodiče s předškolními dětmi. Schůzky seniorů, střední generace a od 2013 i mládež fungují nezávisle na vedení a přítomnosti kazatele, stejně jako sborový časopis a Naši pěvci. Ostatní pravidelná setkání, styk se střediskem Diakonie a jednorázové akce jako jsou vánoční slavnost, organizace sborové dovolené, Bienále, nebo vydání DVD o Přemyslu Pittrovi, jsou z velké části závislé na našich kazatelích.

V poslední době se několikrát měnil den a čas pravidelných setkání (staršovstvo, biblická hodina, večerní programy) tak, aby lépe vyhovoval členům sboru. V minulosti se také s ohledem na rodiny posunul počátek bohoslužeb (referendum) a po rozsáhlé diskusi a hlasování ve staršovstvu bylo umožněno vysluhování VP nejen velkými kalichy, ale i malými kalíšky. Vždy jsme byli schopni se na změně dohodnout.

D) Proč je tu náš sbor: služba potřebným

Naším partnerským střediskem Diakonie jsou Stodůlky v Praze 13. Kazatel a další 4 členové sboru jsou v Dozorčí radě Střediska. Spolupráce zahrnuje

každotýdenní návštěvy členů sboru ve Stodůlkách (zpívání), jednou ročně účast klientů chráněné dílny na bohoslužbách, každým rokem prodej jejich výrobků. Středisku je každoročně věnována jedna chrámová sbírka, mimo to jsme třikrát uspořádali ve prospěch střediska Bienále pro Diakonii (plus další benefiční akce Našich pěvců). Je ovšem otázka, zda se podaří na tuto náročnou akci navázat i v budoucnosti. V současnosti se snažíme pomáhat sboru ČCE v Nosislavi v získávání prostředků na stavbu tamějšího střediska Diakonie. S jinými sociálními zařízeními nespolupracujeme.

Početná skupina členů sboru přispívá na školné t. č. 16 dětem v Kongu. Sbor se vydatně podílí na vyhlášených i nevyhlášených charitativních sbírkách, v posledních letech se zapojil do akce „vánoční krabice od bot“ organizované M. Vymětalem. Na tyto účely směřuje dlouhodobě asi 15% celkové obětavosti členů sboru, přímo v rozpočtu ale žádnou částku pro charitativní účely nevyhrazujeme; počítáme v něm ale s podporou slabších sborů formou darů do výše 50000 Kč ročně.

V pohledu na využití restitučních prostředků na diakonické projekty se názory ve sboru značně liší, a to od striktního odmítnutí financování diakonických aktivit z restitučních prostředků až po poskytnutí 100%. Není jasné, co se míní rozvojovými projekty, ve sboru je podpora pro to, aby se část těchto prostředků použila pro rozšíření vlivu církve na společnost, tedy na podporu rozhlasového a televizního křesťanského vysílání, misijních aktivit, škol a školek, stipendií pro budoucí kazatele příp. opravy církevních budov.

E) Proč je tu náš sbor: společenství křesťanů

Dobré vztahy a vzájemná důvěra ve sboru jsou pro nás důležité, mnoho členů vnímá sbor jako svou velkou rodinu. K utužování vzájemných vztahů slouží setkávání při kávě po bohoslužbách, společný předvánoční oběd, společné oslavy životních jubileí, již tradiční sborové dovolené v Alpách s účastí všech věkových skupin, prázdninové i víkendové výlety dětí a mládeže. Členové sboru v něm vytvářejí okruh přátel, kteří si jsou vzájemnou oporou, ale i mimo něj tu je důvěra a možnost se svěřit a poradit. Někteří lidé jsou velmi ochotní pomáhat a mnohdy se o tom ani neví, i když v zájmu o druhé máme stále co zlepšovat. Nemocné a potřebné navštěvují členové křesťanské služby (10) a neorganizovaně mnozí další na základě osobního přátelství.

Dětem se vedle 12 střídajících se učitelů NŠ věnuje v podstatě celá starší mládež, která je spolu s oběma faráři zapojena do organizace prázdninových akcí příp. víkendových výletů s dětmi. Pro budoucnost má význam, že mládež a děti tu zpravidla zůstávají a nikam neodcházejí. Věková struktura účastníků sborového

programu je: 50 ve věku 0-15 let, 40 ve věku 16-30 let, 70 ve věku 30-60 let a 106 nad 60 let.

F) Proč je tu náš sbor: součást ekumenického společenství

V blízkém okolí máme zejména římskokatolickou farnost sv. Vojtěcha a sbor církve husitské, v minulosti jsme prostor našeho sboru poskytovali k sobotním setkáním Adventistů. Přátelské vztahy, zejména s katolíky, mají spíše společenský charakter – společný volejbal, pravidelná pozvání na jejich ples.

Společná bohoslužebná shromáždění na sborové půdě pro oboustrannou vytíženost nekonáme. Ekumenické bohoslužby se ale pravidelně uskutečňují na půdě Střediska Diakonie Stodůlky a dále v Suchdole, kde se každoročně koná jednak štedrovecerní setkání, jednak modlitební shromáždění za krajinu. V obou případech ale nejde o hromadnou účast členů sboru, účastní se jen kazatel a několik lidí.

Bezproblémově ekumenicky trvale fungují Naši pěvci, skladbou svých členů, repertoárem i místy, kde zpívají. Rozšíření ekumenické spolupráce nad stávající rámec nevidíme, je možné, že nový kazatel přijde s novými podněty.

G) Proč je tu náš sbor: odpovědné spravování svěřených prostředků

Jsme si vědomi výše nákladů na kazatelská místa a máme za to, že církev má být schopna zaplatit svůj bohoslužebný život vlastními prostředky, jako tomu bylo v našich sborech v minulosti. Financování ze strany státu se snadno může zvrtnout v zasahování do života církve. Musí se zvýšit obětavost těch členů sboru, kteří na to budou mít. Právě tak sbory – včetně našeho – které mají více členů, by měly být solidární se „slabšími“ sbory, zvláště tam, kde jsou lidé, kteří o život ve sboru stojí, jsou ochotni pro fungování sboru udělat maximum, ale pro malý počet nemohou uhradit veškeré náklady. I tak je třeba počítat s tím, že některé sbory zaniknou nebo se sloučí. Jedním z úkolů církevního ústředí je, že by mělo odhadnout, kterých sborů se to týká, zatím asi jen jako pracovní hypotézu, napomáhající realističtějšímu výhledu do budoucna.

V posledním roce jsme ve staršovstvu věnovali velkou pozornost počtu a rozložení salárníků v našem sboru i jeho časovému vývoji, zatím bez dopadu na chod sboru. Ukázalo se, že finanční možnosti dejvického sboru jsou a budou určovány příspěvky malé vrstvy lépe situovaných jednotlivců. Jelikož jsme si zvykli považovat informaci o výši saláru placenou členy (stejně jako výši jejich příjmů) za důvěrnou, nemáme nijaký přehled o adekvátnosti výše placeného saláru, a tudíž jsme ani nikoho přímo neoslovili – doporučená výše saláru je

ovšem každoročně připomínána ve sborovém dopise.

K vyhlášeným i dalším mimořádným sbírkám se náš sbor pravidelně připojuje a jsme schopni vybrat hodně a staršovstvo se zabývá jejich účelem a četností. Je těžko odhadnout, jak tomu bude při samofinancování. S přechodem na samofinancování se možná také obrátí dosavadní tendence zadávat drobné práce pro sbor za úhradu externistům, navzdory tomu, že v dejvickém sboru bylo vždy víc ochotných přispěvatelů než řemeslníků. Mnohé z těchto činností (např. účetnictví) však trvale zajišťujeme svépomocí.

H) Plán našeho sboru

Jednoznačně počítáme s kazatelem na plný úvazek (model M1) a takto také postupujeme při hledání budoucího kazatele. Jsme si přitom vědomi toho, že dosavadní široké aktivity sboru byly umožněny přítomností dvou kazatelů a že pro jejich pokračování v budoucnosti bude třeba, ve spolupráci s novým kazatelem, zvažovat opět možnost povolání druhého kazatele aspoň na dílčí úvazek, nebo aspoň odborného spolupracovníka pro zajištění organizační i praktické činnosti sboru.

Vzhledem k očekávanému růstu odvodů do PF budeme pokračovat ve vysvětlování nové situace členům sboru s cílem průběžně zvyšovat celkovou obětavost. Považujeme při tom za potřebné si udržet i schopnost pomáhat potřebným menším sborům.

Od ústředí církve očekáváme zejména informovanost a vytváření celkové strategie ČCE, pokud jde o fungování církve i o její prezentaci vůči veřejnosti. Součástí strategie musí být i koncepce a podpora mezisborové a meziseniorátní solidarity a příprava rámce pro pomoc potřebným, zřetele hodným sborům (to jednotlivé sbory udělat nemohou). Vedle toho by církevní ústředí mělo dbát na přípravu budoucích duchovních, aby zvládli nové situace a výzvy v církvi.

Vedení církve by mělo dohlížet na smysluplné uložení a zhodnocování financí od státu, a mělo by k tomu vytvořit důkladné kontrolní mechanismy. Máme za to, že tyto finance by měly zůstat ve správě povšechného sboru, který si již vyvinul prostředky pro správu PF, že by však – již pro vyloučení nedorozumění - měly zůstat aspoň v nejbližší době oddělené od vlastního PF tvořeného odvody ze sborů.

Za zpracování děkujeme br. J. Maškovi

Gary Chapman: Dospívající a pět jazyků lásky

(pokracování z minulého čísla)

TŘETÍ JAZYK LÁSKY=POZORNOST

Soustředěná pozornost je mocným nástrojem, kterým lze sdělovat lásku na emocionální rovině. Její nejdůležitější stránkou je pocit sounáležitosti. Dospívající musí cítit, že je středem vaší pozornosti. Tedy mluvit s dětmi, nikoli „na“ ně. Soustředěný rozhovor se zaměřuje na to, co slyšíme.

Zásady:

- 1) Když dospívající mluví, udržujte s ním kontakt očima.
- 2) Když dospívajícímu nasloucháte, nedělejte přitom nic jiného.
- 3) Naslouchejte pocitům /Jaké emoce mé dospívající dítě prožívá?/
- 4) Všímejte si řeči těla.
- 5) Nepřerušujte.
- 6) Klad'te vyjasňující otázky.
- 7) Vyjádřete porozumění.

8) Požádejte o svolení mluvit o svém stanovisku /Otázkou není, zda mají rodiče právo se svým dospívajícím potomkem hovořit. Mají. Otázka zní: „Chcete, aby váš syn nebo dcera naslouchali tomu, co říkáte? Rodič musí mít na paměti, že hlavní myšlenkou dospívajícího je NEZÁVISLOST a VLASTNÍ IDENTITA./

Učte se hovořit, tedy mluvit v první osobě. Učte, nedělejte kázání. Uvádějte důvody.

Podílejte se na společné činnosti. Když se rodiče zapojují, sdělují: „Tvé zájmy jsou pro mě důležité.“

Pokud mé dospívající dítě nemluví, je možné, že si chce své problémy řešit samo. Má právo nechat si své názory a pocity pro sebe. Nebo si chce povídat v době, která se zdá vhodná jemu. Třeba se mnou nechce trávit čas. Uznejte jeho potřebu být se svými přáteli. Raďte se s dospívajícím, když něco plánujete. Berte v úvahu jeho zájmy.

ČTVRTÝ JAZYK LÁSKY=SKUTKY SLUŽBY

„Rodičovství je povolání zaměřené na službu. V den, kdy jste se rozhodli mít dítě, jste se zapsali do dlouhodobé služby. V době, kdy vaše dítě začíná dospívat,

už tímto jazykem mluvíte přibližně třináct let. Chcete-li mít sami ze sebe dobrý pocit, udělejte si pár minut času a spočítejte všechny plenky, do kterých jste je přebalili, jídla, která jste připravili, oblečení, které jste vyprali, vyžehlili a složili, náplasti, které jste přilepili, hračky, které jste spravili, prostěradla, která jste pozastřkovali; spočítejte si, kolikrát jste myli a česali vlasy, atd. Dospívajícímu dítěti ten seznam, prosím, neukazujte. Ale čtěte si jej nahlas v soukromí své ložnice, obzvláště v dny, kdy se cítíte jako rodičovská nula. Existuje spolehlivý, solidní důkaz, že jste tohle dítě milovali.“ (str.79)

Láskyplná služba je vnitřně motivovaným přáním věnovat svou energii druhým. Je darem, nikoli nutností z donucení a je vykonávána ze svobodného rozhodnutí, nikoli pod nátlakem.

Manipulace není láska!

Rodiče se ptají: „Když budu dále vykonávat skutky služby pro svého dospívajícího syna, jak se naučí dělit si věci sám a jak se naučí sloužit druhým?“ Odpovědí je být příkladem a vést. Zlatým pravidlem je, dělat pro dospívajícího to, co si sám udělat neumí.

PÁTÝ JAZYK LÁSKY=DÁRKY

Samotnou svoji povahou není dárek něčím, co si teenager zaslouží. Rodič jej dává, protože chce synovi nebo dceři vyjádřit bezpodmínečnou lásku. Účelem dávání dárku není jen předat nějaký předmět z ruky jednoho člověka druhému. Věnujme pozornost obřadu, který předání dárku doprovází. Darování „kolorujte“ ujišťujícími slovy, fyzickým kontaktem a nejlépe a nejčastěji za přítomnosti jiných členů rodiny.

„Upřímní rodiče se ptají: Když budu svým dospívajícím dětem dávat příliš mnoho dárků, nevypěstují v nich ducha materialismu, který je v naší kultuře vidět na každém kroku?

Chci tohle učit své děti?

Chci takhle nakládat se svým vlastním životem?“ (str.93)

Mnoho dospělých dochází k závěru, že materialismus je ubohou náhražkou prostých základních prvků života, kterými jsou: radost z obyčejných věcí a sdílení této radosti s druhými.

Dávání peněz

Teenager nepracuje (studium se připravuje na budoucí povolání) a jednoduše peníze od rodičů očekává. Tím jim přikládá malou hodnotu a neumí s nimi vhodně zacházet. Je dobré teenagera povzbudit, aby si nějaké peníze vydělal.

Dávejte peníze za konkrétním účelem

Mějte na paměti dobro dospívajícího

„Ptejte se: Jsem přesvědčen o tom, že tento dar mému dospívajícímu prospěje? Co je pro teenagera nejlepší? Co mohu od svého dospívajícího syna nebo dcery očekávat? Bude to nepodmíněný dar nebo spíše příležitost k učení se zodpovědnosti?“ (str.97)

Pokud jako rodič chápu, co dělám a proč to dělám, je méně pravděpodobné, že budu nakonec zklamán.

Berte v úvahu zájmy dospívajícího

Soukromé a památeční dárky: Takové dárky můžete věnovat v soukromí nebo v přítomnosti jiných členů rodiny. Ale určitě bychom je měli dávat slavnostně, pronést u toho nějakou řeč o významu a symbolice daru a doprovodit to vřelými slovními i fyzickými projevy lásky.

Náhražkové dary: Dary, které žádný teenager nepotřebuje. Dary, které mají nahradit pravou lásku. Takové dary nikdy nenaplní citovou nádrž osamělého teenagera ani nesejmou vinu z rodiče, který se jeho života neúčastní.

JAK OBJEVIT PRIMÁRNÍ JAZYK LÁSKY DOSPÍVÁJÍCÍHO DÍTĚTE

/Náladoví teenageři, nezávislí teenageři, odtahující se nebo zlostní teenageři/

U všech dospívajících, kteří se nacházejí ve stavu přerodu fyzickém i duševním, dochází ke kolísání nálad, přání a chování a také k rozvíjejícímu se pocitu nezávislosti. Vytváří si vlastní identitu.

Někdy se zdá, že se primární jazyk lásky teenagera změnil. Ve skutečnosti se možná teenager dočasně odtahuje nejen od svého hlavního jazyka lásky, ale od projevů lásky vůbec. Je čas, aby se rodič učil novému „dialektu“ jazyka lásky.

Co dělat?

1)Ptejte se.

2)Pozorujte.

3)Experimentujte, který jazyk lásky teenager preferuje.

MLUVIT VŠEMI PĚTI JAZYKY přináší užitek pro dospívajícího i vaše manželství.

LÁSKA A HNĚV

Není pravděpodobné, že naučíme své děti to, co sami nezvládáme!

Víme, proč nás dospívající rozčilují a umíme si poradit s vlastním hněvem?

Negativní reakce na hněv/negativní vzorce jednání z minulosti je možné změnit. Jak?

1) Přiznejte pravdu.

2) Vymyslete a rozvíňte účinnou strategii k rozrušení destruktivních modelů chování (str.120)

3) Analyzujte svůj hněv a posuďte své možnosti.

4) Zapojte člena rodiny do rozhovoru (ve vhodnou dobu a na vhodném místě).

„Silné emoce dospívajícího odpovídají jeho touze po nezávislosti a vlastní identitě. Jako formující se dospělý člověk, u něhož se vytvářejí intelektuální, duchovní a morální hodnoty, je váš dospívající potomek nucen se poprat s tím, co se jeví jako nespravedlnost života. Tento proces může být pozitivní. Má-li teenager vstoupit do dospělosti s určitou úrovní zralosti, musí tato zranění z minulosti vyplout na povrch a on je musí zpracovat. Může to však bolet – jak dospívajícího, tak rodiče.“ (str.196)

Naslouchejte a říkejte dospívajícímu dítěti pravdu.

Respektujte jeho nereálné touhy.

UČIT SVÉ DOSPÍVAJÍCÍ DÍTĚ ZVLÁDAT HNĚV

Je hněv implozivní nebo explozivní?

Hněv není možné zpracovat, dokud se nezabýváme příčinou, která jej vyvolala.

Rodič si musí klást otázky: Nepřeháním to s dohledem? Dávám dost svobody? Dovoluji mu/jí, aby byl/a dospívající/m nebo s ní/m jednáám jako s dítětem?

Dejte najevo, že je máte rádi. Přiznejte svá vlastní dřívější selhání.

„Když dospívající zjistí, že svěřit se se svým hněvem rodičům není riskantní, budou se jim svěřovat. Ale když se budou cítit ohrožováni, zastrašováni, umlčovani, zahanbováni nebo budou pociťovat, že s nimi špatně zacházíte, raději se uchýlí k mlčení.“ (str.133)

Nezaměňujte fakta za pocity! Chovejte se empaticky! Vysvětlete své stanovisko a hledejte řešení.

Z knihy vybrala E. Javornická, pokračování v příštím čísle

Mládež – Silvestr - Nosislav

Čím se letošní oslava konce roku lišila od ostatních?

Během pobytu jsme se stěhovali – z Husova domu na faru.

Jelo nás tentokrát jen 9.

Jeden z nás odjel zpátky do Prahy ještě před koncem roku.

Za celou dobu jsme neviděli ani vločku sněhu, ale:

viděli jsme spoustu lesní zvěře.

Pili jsme Bukoveckou jablečnou.

Na procházce jsme pozorovali letící horkovzdušné balóny.

Podívali jsme se do Dolních a Horních Věstonic.

Poslední den roku jsme oslavili s dalšími členy místního evangelického sboru.

Efox

Foto: M. Tichý

Jak to někdy je s našimi zdánlivými ztrátami

V polovici ledna si kulturní svět připomínal narození jedné z nejznámějších osobností 20. století Alberta Schweitzera (14. 1. 1875 – 4. 9. 1965). Když tento teolog (kazatel, docent a autor významných spisů), varhanní virtuóz, lékař v africkém Lambaréne a nositel NC 1952 přehlížel v časovém odstupu svůj život, napsal toto:

„Když jsem šel do Afriky, připravoval jsem se, že přinesu trojí oběť: Že se vzdám varhanního umění. Že zanechám akademické učitelské činnosti, k níž jsem celým srdcem přilnul. Že ztratím svou materiální nezávislost a budu odkázán v dalším životě na pomoc přátel.

Začal jsem tyto tři oběti opravdu přinášet a jen moji nejbližší věděli, jak mi to bylo těžké.

Ale pak se mi vedlo jako Abrahamovi, když se chystal obětovat svého syna Izáka. Jako jemu, tak i mně byla oběť prominuta:

Tropický klavír s varhanními pedály, který mi darovala pařížská Bachova společnost, a moje zdraví, které triumfovalo nad tropickým podnebím, mně umožnily, abych si udržel svou varhanní techniku. V nesčetných tichých hodinách, které jsem za léta pralesní samoty strávil s Bachem, pronikl jsem tím hlouběji do ducha jeho díla. A tak jsem se nevrátil příležitostně do Evropy jako umělec, z něhož se stal amatér, nýbrž s plně zachovanou varhanní technikou a bylo mi dáno dožít se toho, že jsem byl nyní jako umělec vážen ještě víc než dříve.

Za učitelskou působnost na štrasburské univerzitě, které jsem se vzdal, byl jsem odškodněn konáním přednášek v posluchárnách mnoha univerzit.

Jestliže jsem na čas pozbyl své materiální nezávislosti, měl jsem možnost, abych si ji varhanami a perem znovu dobýval.

Byla to pro mne povznášející zkušenost, že ta trojí oběť – již přinesená – byla mi prominuta. Vzpřimovalo mě to v těžkostech, které přinášela osudná poválečná doba pro mne stejně jako pro tak mnohé jiné, a dávalo mi to odhodlanost ke všemu namáhavému i ke všemu odříkání.“

heda

Další pozvání:

Klára Balabánová nabízí ve sboru masáže takto: každé úterý 14:00 až 17:30, 3. pondělí v měsíci 16-20:00, 2. čtvrtek v měsíci 14-18:00. Druhy masáží: rekondiční (klasická), čínská energetická, medová detoxikační. Více informací na nástěnce ve sboru, objednávky na tel. 608842716.

Momenty z povodní v Bubenči – foto © Hudcovi

Plesání s bratry katolyky 11. 1. 2014, Pěvci & Co. a bratři Apači v akci, foto Vernerovi

Kalendář na únor 2014

Bohoslužby ve sboru - neděle 9:30	2. 2. s VP	P. Hudec
	9. 2. Naši pěvci	P. Hudec
	16. 2.	A. Hudcová
	23. 2.	P. Hudec
	2. 3.	D. Henych
	9. 3. 1. postní s VP	P. Hudec
Biblická hodina	Úterý v 17:30	
Děti	Nedělní škola:	neděle v 9:30
	Vyprávění z Bible a zpívání	
	s předškolními dětmi: 1. a 3. čtvrtek v 17:00	
	ZŠ Suchdol:	pátek 13:30
Mládež a dorost	Úterý 19:00	
x-cátníci	Čtvrtek 20. 2. v 19:00	
Sbor Naši pěvci	Středa 18:30, 9. 2. zpívání při bohoslužbách	
Křesťan. služba	2. 2. po bohoslužbách	
Klub poznávání	13. 2. čtvrtek v 10:00, Cesta po Barmě	
Hodina pohybu	10. 2. v 15:00 (další až 3. 3.)	
Setkání s hostem	27. 2. v 19:00	
Staršovstvo	Čtvrtek 6. 2. v 19:00	
Zpívání ve Stodůlkách	Pátek v 9:30	

Uzávěrka příštího čísla Souterrainu je 18. 2. 2014. Břežnové číslo vyjde 23. 2. 2014.

SOUTERRAIN - sborový zpravodaj. Založen v Dejvicích v dubnu 1992. Vychází pravidelně poslední neděli předcházejícího měsíce.

Adresa redakce:

Mgr. E. Henychová, Radčína 12, 161 00 Praha 6 - Liboc

tel.: 222 360 437, mobil: 603 479 252, e-mail: henychova@atlas.cz

Adresa sboru:

Farní sbor ČCE v Praze - Dejvicích, Dr. Z. Wintra 15, 160 00 Praha 6

tel.: 224 314 897, 607 622 358 (A. Hudcová), 721 141 691 (P. Hudec)

e-mail: dejvice@evangnet.cz, č. ú 2400319773/2010